

Yazar: Ramazan YILMAZ

Alay etmek

Ýslâm, insana deđer verir ve insanýn en güzel þekilde olmasýný ister. Bu nedenle yüce Allah (cc), kendisini inkâr edenlerin bile rahmet, geređi rýzýklarýný vermekte, onlarýn, dünya ve ahirette sýkýntýya düþmemeleri için ayetlerini göndererek onlarý acýklý azaba karpý uyarmaktadýr. Yüce Allah (cc), kullarýna “Ey insanlar” diye en güzel þekilde hitap etmiþ, onlarla alay etmemiþ, azgýnlýđý yol edineler dýpýnda, kimseyi hakir görmemiþtir. Bu nedenle yüce Allah’ýn kullarýnýn da birbirleriyle alay etmemeleri, birbirlerini hakir görmemeleri gerekir ki yüce Allah iman edenlere hitapla Müslüman olmayanlarla en güzel bir þekilde tartýpmalarýný istemiþtir. “Hikmetle ve güzel öđütle Rabb’inin yoluna çađýr ve onlarla en güzel biçimde mücadele et, þüphesiz Rabb’in, ipte yolundan sapanlarý en iyi bilen O’dur ve O, hidayette olanlarý da en iyi bilendir.” (Nahl, 125) Müslümanlar, Allah yoluna davet ederken en güzel þekilde hareket edilmeli, insanlarýn eksikliklerini yüzlerine vurup onlarý küçük düþürmemelidirler ki, vahye uygun olan budur. Alay etmek, en güzel biçimde yaratýlan, onur ve þahsiyet sahibi insanlarda bulunmamasý gereken, kipide böbürlenme ve kendini beđenme duygusunu tezahür ettiren, kipiyi, þaþkalarýný eksik, hor ve hakir görmeye sevk eden, onu, insani vasýflarýndan soyutlayan düþük ve seviyesiz bir söylem ve tavýrdýr. Alay etmek, bir acziyet ve olgunlaþmamýþ bir kipilik sorunudur; acziyet içerisinde bulunan, onurlu bir kipiliđe sahip olmayan kimseler, þaþkalarý ile alay ederek kendilerini öne çýkarmaya ve gündemde tutmaya çalýþýrlar. Ýnsanlarýn, yaratýlýpta sahip olduklarý eksiklik ve kusurlarý ile alay etmek, yüce Allah’ýn yaratýþýný beđenmemek olduđundan küfürür. Ýnsanlarda, sonradan iradeleri dýpýnda olupan eksikliklerle alay etmek, onlarýn onur ve haysiyetleri ile oynamaktýr ki bu, gayri insani bir tavýr ve oldukça onursuz bir davranýþtýr. Ýnsanlarýn yaptýklarý yanlýþ iplerle ya da yanlýþ görülen durumlarý ile alay etmek, kendini ön plana çýkarma, acziyetini gizleme çabasýdýr. Oysa sađlýklý bir ruh yapýsýna, onurlu bir kipiliđe sahip olan kimseler, insanlarýn hatalarý ile alay etmez, onlara dođrularý en güzel þekilde gösterir,

onları doğru olana yöneltmeye ¸alıpörlar. Alay edenler, sağlıksöz, bozuk bir ruh yapösöna sahip kimseler olduklarından, sağlıksöz ruhlarınyönön tatmin etmek i¸in baöka insanlarla ve hayvanlar ile alay ederek tatmin olmaya ¸alıpörlar. Onlar, baökalarınyön özöldöklerini, rencide olduklarınyönönemsemez, onların da bir duygu taöbdöklarınyönön, bir paösiyet sahibi olduklarınyönön döpönmezler, tek döpönönceleri, kendilerini eğlendirip tatmin olmak, karöplaröndakini kö¸k döpörmeötir. Baökalarınyön duygu ve onuruyla oynamaya, onları kö¸msemeye, onlarda ayöp ve kusur aramaya neden olan alay etmek duygusu, kendilerini beöenip baökaları özerinde böbörlenen köfir, möpör, mönafök ve fasöklarön döpök bir söfatö olduöndan Möslömanlar, bu vasöfölerinde bulundurmazlar. Möslömanlar, insanlarla alay etmezler Rabölerine iman etmiö Möslömanlar, hi¸bir öekilde baökaları ile alay etmez, bu kötö ve kö¸k döpöröcö vasöfölerinde bulundurmaz, hata ile böyle bir duruma döpönönceleri halinde ise derhal tevbe ederler. Möslömanlar, baökalarında gördökleri kimi davranöp ve sözözel bozukluk ve eksikliklerle alay etmez, kiöpleri en gözel öekilde uyararak onların giderilmesi i¸in ¸alıpör, doğru olanö ortaya koyarlar. Möslömanlar, kiöplerin fiziksel ve ruhsal eksiklikleri ile ise, bu eksikliklerin yaratölyöpta ya da sonradan kimi hastalökler nedeniyle olduönu bilirler, ima yolu ile de olsa hi¸bir öekilde alay etmezler. Baökalarında ayöp ve kusur arayöp onlarla aölay etmek, gayri insani bir duygu olduö gibi aynö zamanda gayri Yöslömiödir de. Bu nedenle yöce Allah (cc), Möslömanların baökaları ile alay etmelerini yasaklamöp, alay etmenin insanö imandan ¸yökaröp föska döpöreceğini bildirmiötir. “Ey iman edenler, bir topluluk baöka bir toplulukla alay etmesin, belki kendilerinden daha hayörlödör ve kadönlar da baöka kadönlarla (alay etmesinler), belki onlar, kendilerinden daha hayörlödör. Birbirinizi ayöplamayön ve kötö lakaplarla ¸ağörmayön; imandan sonra fösk adö kötödör ve kim tevbe etmezse, iöpte onlar, zalimdirler.” (Hucurat, 11) Möslömanlar, insanlarda gerek yaratölyöpta olupön kusurlar, gerek sonradan istem döpö eksiklikler ya da kiöplerde görölen yanöp ifade ve davranöplarla alay etmezler. Onlar, rahmet el¸ileri olmaları nedeniyle insanlarda gördökleri her törö yanöpö en gözel öekilde gidermeye, en gözeli göstermeye ¸alıpörlar ki, vahyin gönderiliöp amacö da bundan baöka bir öey değildir. Töm Risalet önderleri ve onların izlerini takip eden Tevhid erleri, hayatları boyunca doğruları ortaya koyarak insanların yanöp söz ve fiillerinden döndörmeö ¸alıpömöplardör.

Onlar, bu uğurda yanlyplaryny düzeltiltikleri insanlardan tepkiler görmelelerine, hakarete uğramalaryna ve eziyet görüp; ipkenceye maruz kalmalaryna rağmen insanlaryn yanlyplary ile alay etmemiplerdir. Rasulullah (as) de, babkalaryny küccedil;uuml;mseyip alay etmenin kiünah olarak yeteceğini ifade etmiptir. “Kiünah, Müslüman kardeplerini küccedil;uuml;msemesi, günah olarak yeter ” Müslümanlar, süzleriyle kimse ile alay etmeyecekleri gibi ima ve tavylaryyla da alay sayylabilecek davranlyplardan kaüccedil;ynmalydylar. Bir gün Hz. Aipe (r.anha), konuğtuğu bir kadyny Rasulullah (as)’a tarif ediyordu ve eliyle boynu iparet edip “Boyu bu kadary” dediğinde Rasulullah (as) ona: “Büyle yapma, bu onunla alay etmektir ” buyurdu. Yüce Allah (cc), Müslümanlaryn yeryüzünde mülayim olduklaryny, kendilerine laf atan cahillerle bile alay etmediklerini ve üstelik güzel bir selamla onlardan ayrlydylaryny bildiriyor. “Rahman’yn kullary o kimselerdir ki, yeryüzünde mülayim yürürler, cahiller kendilerine hitap ettikleri zaman ‘Selâm’ derler.” (Furkan, 63) Müslümanlar, insanlarla alay etmezler, eksik görükleri peyleri en güzel bir bekilde gidermeye, Haky tebliğ eder, insanlary içerisinde bulduklary durumdan kurtarmaya çalypylar. Bu, Müslüman olmanyn, yüce Allah’a teslim olmanyn gereğidir. “Affy tut, iyiliği emret, cahillerden yüzçevir.” (A’raf, 199) Müslümanlar, değil insanlarla alay etmek onlar, kendilerine yakypan bir tavyla hareket ederler ve kendileri ile alay edenlerle bile alay etmezler, çuuml;nkü alay etmek Müslümanlaryn değil, kâfir, müprik, münafyk ve fasyklaryn vasydyr. Alay etmek, müpriklerin, kâfirlerin vasydyr Ynsanlarla ya da diğer canlylarla alay etmek kâfir, müprik, münafyk ve fasyklaryn bozuk ve onursuz bir vasydyr. Onlar, kendilerini diğer insanlardan &uumust&uumun görükleri, insanlary apağyladyklary için onlary küccedil;uuml;mserler ve onlarla alay ederler. “ Sadakalar konusunda Müslümanlardan gön&uumull&uumu verenleri ve onlar, g&uumuccedil;lerinin yettiğinden bapka bulamayan kimselerdi; ipte onlarla alay ediyorlardy. Allah da onlary k&uumuccedil;uuml;k düpüptür ve onlar için acyklly bir azap vardyr.” (Tevbe, 79) Varlyklary ya da kimileri bilgileri ile pymaran kâfir, müprik ve münafyklar, kendilerinden varlyk ve bilgi olarak eksik olanlary k&uumuccedil;uuml;msemipler, onlarla alay edip eğlenmiplerdir. “Kâfirler için dünya hayatly südür; onlar, iman edenlerden bazylaryyla alay ederler, oysa takva sahipleri, kyamet g&uumu;nü onlaryn

üstündedirler. Allah, dilediği kimseye hesapsız rızık verir.” (Bakara, 212) Kaş göz körparak insanları hakir görüp çekiptirerek insanlarla alay edenler, elbette ki Müslüman olamazlar. Çünkü; Müslümanlar, hiçbir şekilde insanlarla alay etmezler, onların küçümsemezler. Böyle bir tavır, gereğince ya da hiç iman etmeyenlere mahsus bir tavırdır. “Her çekiptirip alay edenin vay haline! O ki, mal toplayıp onu saydı durdu; malının, kendisini gerçekten ebedi yapatacağını sanıyor. Kesinlikle o, Hutame’ye atılacaktır; bilir misin Hutame nedir, Allah’ın tutuğturulmuş atepidir ki, gönüllerin üzerini sarar. Muhakkak ki o, onların üzerine kapatılacaktır, uzatılmış direkler arasında.” (Hümeze, 1-9) Mallarıyla böbürlenenler, mali yönden kendilerinden zayıf olan kimselerin arkasında konup, onların hafife alarak alay ederler. Böyle yapanlar, Müslüman oldukları iddia etseler bile, insanların arkadan çekiptirmeleri ve böbürlenip kibirlenmeleri nedeniyle ateptedirler. “Arkadan çekiptiren, söz tapıyan,” (Kalem, Bazı kimseler, kendilerine rızık veren Rab’lerinin indirdiği Kur’ani esaslara iman edip o rızıkları, Allah’ın kullarına infak edecek yerde o rızıklarla azgınlık yapıyorlar, kibirlenip böbürenerek Allah’ın kullarıyla eğlenerek alay etmektedir. Kendi yaratılışlarını unutarak azgınlık yapıyorlar, bu azgınlıkların, böbürlenip kibirlenmelerini de beytan onlara süslü göstermektedir. “Pimdi sor onlara, onlar mı yaratılış ça daha kuvvetli yoksa bizim yaratılışımız mı? Püphesiz Biz, yapıpkan çamurdan onların yaratık. Bilakis sen yapırdın ve onlar alay ediyorlar.” (Saffat, 12) Tevhid şirk mücadele tarihi boyunca küfür ve şirk ehli, kendilerine Hakkı getiren rasulleri önce alaya alıp onların toplumun gözünde küçük düşürmeyle çalıp yapıyorlar, daha sonra hakarete bağlamıyorlar, bununla da yetinmeyince ve Tevhidi daveti durduramayınca saldırmaya bağlamıyorlar, rasullere ve Tevhid erlerine baskı ve zulüm yapıyorlardır. “O, gemiyi yapıyordu ve yoruluyordu, kavminin ileri gelenleri onun yanından geçip gittikçe onu alaya alıyorlardı. Dedi ki: ‘Payet bizimle alay ederseniz, artık gerçekten biz de alay ederiz, sizin alay ettiğiniz gibi.” (Hud, 38) Küfür ve şirk önderleri, azgınlıklarında sınırsız tanınmamış, kendilerine gelen rasulleri inkâr ederek onlarla da alay etmektedirler. Küfür ve şirk önderlerinin, rasullerle alay etmeleri daha sonraki dönemlerde de devam etmiş, gelen tüm elçilerle alay edilmiş, onların toplumun gözünde düşürmeyle çalıp yapıyorlardır ki bunlardan biri de Fir’av’dır. Ýstihza; (alay etmek) müşrik ve kâfir istibdat rejimlerinin

davete ilk karpý çýkýp metodudur. Fir'avn da ilk önce bu yola bapvurmup, Hz. Musa (as)'ý küçük d übürmeýe, böylece ona tabi olanlara engel olmaya çalýpmýptýr. “Fir'avn kavmine seslenip dedi ki: ‘Ey kavmim, Mýsýr mülkü ve þu altýmdan akýp giden ýrmaklar benim deðil mi, görmüyor musunuz,’ yahut ben, þundan daha hayýrlý deðil miyim; o ki, aþaðýlýk ve nerdeyse söz anlatamayacak durumda!” (Zuhruf, 51-52) Mal ve servetleriyle böbürlenip insanlary hakir gören zalim inkârcýlar, bununla da yetinmeyip elçilere iftira ederek alaylaryný sürdürürler. “(Fir’avn) dedi ki: ‘Do ğrusu size gönderilen Rasulü’nüz gerçekten mecnundur." (Þuara, 27) “Fir'avn kavminden ileri gelenler dedi ki: ‘Þüphesiz bu, bilgili bir sihirbazdýr,” (A’raf, 109) Alay etmek, acziyetin bir göstergesidir; fikre karpý fikirle cevap veremeyen cahil inkârcýlar, karpýlaryndakini alaya alarak kendilerince bir çýkýp yolu bulmaya çalýpmaktadýrlar. Bu, daha sonraki dönemlerde de devam etmiþ, günümüze kadar gelmiþ, kýyamete kadar da devam edecektir. Bu elbette ki Sünnetullahtýr, her Hak batýl mücadelesinde tekrarlanacaktır. “Andolsun senden önce de rasullerle alay edildi, fakat onlardan alay eden kimseleri, kendisiyle alay etmekte olduklary þey kupatýverdi.” (En’am, 10) Hak batýl mücadelesinde küfür ve þirk önderleri, ellerinde bapka bir malzemeleri bulunmadýđý için alaya almakla rasulleri susturacaklaryný ve daveti durduracaklaryný zannediyorlar, bu nedenle de durmadan onlary tedirgin edecek sözler söylüyorlardý. “Þüphesiz yurdunda seni tedirgin ediyorlardý, oradan çýkarmak için; o zaman çok az dýpynda senin ardýndan kalamazlardý. Rasullerimizden senden önce gönderdiðimiz kimselerin zaten sünnetidir; Bizim sünnetimizde bir deðipiklik bulamazsýn.” (Ýsra, 76-77) Sünnetullahtaki deðipmezlik ilkesi bugün de geçerli ve günümüzde de Tevhid erleriyle alay edilmekte, böylece onlary toplumun gözünde dübürerek söyedikleri Tevhidi esaslary dinlememelerini saðlamaya çalýpmakta, bu yolla daveti durduracaklaryný zannetmektedirler. Ancak nafile! Bu Tevhidi mücadele, biiznillah Kýyamete dek sürecedir. Tarihi süreçte davet nasýl ki durmamýpsa, biiznillah yine durmayacak, önceki davetçiler gibi günümüz davetçileri de son nefeslerine kadar bu Tevhidi mücadelelerini sürdüreceklerdir. Bu, Sünnetullahtýr ve Sünnetullahta hiçbir deðipiklik yoktur. Ynsanlaryn inançlaryyla fiziksel kusurlary ile ve maddi durumlaryyla alay edenler, elbette bir gün bu yaptýklarýný

anlayacaklar, ancak o günün işi ipten okunmuştu, fakat sız onu yalanladınız! Dediler ki: "Rabbimiz, kullarımız; niyetimiz bize galip geldi, dalalete sapan bir kavim olduk; Rabbimiz, bundan kaçın, sonra eğer tekrar dönersek artık gerçeğden biz zalimleriz. Dedi ki: "Defolun oradan ve benimle konuşmayın. Çünkü phesiz kullarımdan bir grup vardı, diyorlardı ki: "Rabbimiz, iman ettik, bizi bağışla ve bize merhamet et; Sen, merhamet edenlerin en hayırlısıydın. Yıpte siz onları alaya aldınız, hatta size benim zikrimi unutturdu ve siz onlara gılgıldınız." (Mâ'în, 105-110) O günün gerçeğden apaçık gerçekler, dâvâlar, sızlanmalar, itiraflar insanlarla alay edenlere hiçbir fayda sağlamayacaktır. "Sonra nefsin: "Allah yanında kusur edipimden dolayı yazık bana, gerçeğden ben alay edenlerden idim; demesin." (Zümer, 56) O günün saflar netleşmiş, herkes yaptığının karşılığını almış, hak ettiği mükâfat ya da cezasını almıştır. "Dediler ki: "Bize ne oldu da, kullarımız;lerden saymış olduğumuz adamları günahçı, onları alaya alırdık, yoksa gılgıldınız mi onlardan kaydı! Çünkü phesiz bu, kesin bir gerçeğdendir, atıp halkın kaçın; ekimmesidir." (Sad, 62-64) Dâvâya hayatında Rabbinerine iman etmek, iman ettikten sonra Tevhidi esasları insanlara ulaştırmak yerine iman edenlerle alay eden ya da iman ettikten sonra Tevhidi esasları anlatmak yerine bunu kendileri için bir istisna; olarak gılgıldınız insanları kaçın; ekimmesip onlarla alay edenler, işte o günün gerçeğdenleri tüm ayağıyla ile gılgıl;ceklerdir. Mâ'sl;manların yapmaları gereken, insanların kaçın; ekimmesip onların, hata ve kusurlarını dile dolayış kır ve m;riklerin vasfını kulanarak onlarla alay etmek değil, Tevhidi esasları en gılgıl;zel biçimde ortaya koyarak insanların bunlara davet etmektir. Risalet tarihinde hiçbir Rasul ve onların izini takip eden Tevhid eri, insanların hata ve kusurlarını dile dolayış onlarla alay etmemiş, onları, Rabbinerini Birlemeye davet etmişlerdir. Gününün;nde Tevhidi esasların sorumluluğunu üstlenmiş Mâ'sl;manlar da Risalet ünerleri ve Tevhid erleri gibi hareket edip Tevhidi esasları insanlara ulaştırmaya çalışmış, insanların hata ve kusurlarını dillerine dolayış onlarla alay etmemelidirler. Onlara yakışan da budur, bu olmalıdır. Aksi halde diğer insanlardan hiçbir farkları kalmayacaktır. Mâ'sl;manlar, sizler, Tevhidi yapayış anlatın, kır;fir, m;rik, m;na'ık ve fasıkların zelliklerinden olan alay etmekten kaçın;ın, aksi halde sapmış fıska

düpüp eski küfür halinize dönersiniz!
Normal 0 21 false false false NL TR AR-SA

```
/* Style Definitions */ table.MsoNormalTable  
{mso-style-name:"Normal Tablo"; mso-tstyle-rowband-size:0;  
mso-tstyle-colband-size:0; mso-style-noshow:yes; mso-style-priority:99;  
mso-style-parent:""; mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt;  
mso-para-margin-top:0cm; mso-para-margin-right:0cm;  
mso-para-margin-bottom:8.0pt; mso-para-margin-left:0cm;  
line-height:107%; mso-pagination:widow-orphan; font-size:11.0pt;  
font-family:"Calibri",sans-serif; mso-ascii-font-family:Calibri;  
mso-ascii-theme-font:minor-latin; mso-hansi-font-family:Calibri;  
mso-hansi-theme-font:minor-latin; mso-bidi-font-family:Arial;  
mso-bidi-theme-font:minor-bidi; mso-fareast-language:EN-US;}
```

Bu köpe yazýsýnýn geldigi yer: Kurani Mücahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu köpe yazýsý için adres:

http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=260